N°. 308. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

WOENSDAG 29 DECEMBER.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad *n°.* 205.) *WET van den 17den December* 1852, *tot regeling der ontvangsten en uitgaven van het* Pensioenfonds voor Burgerlijke Ambtenaren, *over het jaar* 1853.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat, volgens de 1ste zinsnede van art. 38 der wet van den 9den Mei 1846 (*Staatsblad* n°. 24), gewijzigd bij die van den 3den Mei 1851 (*Staatsblad* n°. 49), betreffende de burgerlijke pensioenen, de ontvangsten en uitgaven van het Pensioenfonds voor Burgerlijke Ambtenaren jaarlijks bij begrootingswet behooren te worden geregeld,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ART. 1. De uitgaven van het Pensioenfonds voor Burgerlijke Ambtenaren over het jaar 1853 worden vastgesteld op de som van *honderd vijf en veertig duizend gulden* (f 145,000).

Artikel 1. Tractementen van den secretaris, de ambtenaren en den adsistent-bode bij den Raad van Bestuur . . . . f	7,400.00
Artikel 2. Bureaubehoeften.	200.00
Artikel 3. Drukwerk	200.00
Artikel 4. Pensioenen.	1,000.00
Artikel 5. Aankoop van inschrijvingen op een der grootboeken van nationale schuld	136,200.00
	f 145,000.00

ART. 2. Tot dekking der uitgaven in het vorig artikel vermeld, worden aangewezen de navolgende middelen:

a. het batig saldo der rekening van het fonds over het jaar 1852;

b. de opbrengst over het jaar 1853 der afloopende kortingen, toegekend bij art. 33 der wet van den 9den Mei 1846 (*Staatsblad* n°. 24), gewijzigd bij die van den 3den Mei 1851 (*Staatsblad* n°. 49);

c. de opbrengst over het jaar 1853 der doorloopende kortingen toegekend als voren;

d. de renten der, krachtens art. 39 van de voorschreven wet, ten name van het fonds staande inschrijvingen op een der grootboeken van nationale schuld;

e. subsidie uit de schatkist tot tegemoetkoming in de kosten van beheer, uit hoofde der werkzaamheden opgedragen aan den Raad van Bestuur, ten gevolge van de 2de en 3de afdeelingen van de voorschreven wet.

ART. 3. Wanneer de som, uitgetrokken voor het onderwerp begrepen onder *artikel* 4 van ART. 1 dezer wet, ontoereikende mogt bevonden worden, kan het ontbrekende bedrag, met inachtneming van het voorschrift van het 2de lid van art. 24 der wet van den 5den October 1841 (*Staatsblad* n°. 40), aangevuld worden door overschrijving uit *artikel* 5 van ART. 1 dezer wet.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 17den December 1852.

WILLEM.

De Minister van Finantien,
VAN BOSSE.

Uitgegeven den *drie en twintigsten* December 1852.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

(Staatsblad *n°.* 206.) *BESLUIT van den 17den December* 1852, *betrekkelijk de beëediging van de daarbij bedoelde officieren, onder-officieren en korporaals, als ambtenaren belast met het opsporen van misdrijven en als hulp-officieren van justitie.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Justitie, van den 13den December 1852, n°. 30, en de consideratien van Onzen Minister van Oorlog, dd. 15 daaraanvolgende n°. 26 B;

Gelet op Ons besluit van heden n°. 56, houdende beschikbaarstelling van eenige detachementen hulp-maréchaussée,

Hebben goedgevonden en verstaan:

1°. op de officieren en onder-officieren, hieronder begrepen de korporaals, die aan voorzegde detachementen zullen worden toegevoegd, toepasselijk te verklaren het Koninklijk besluit van 13 Februarij 1845 n°. 53 (*Staatsblad* n°. 8), betreffende de beëediging van officieren en onder-officieren bij het wapen der maréchaussée, als ambtenaren belast met het opsporen van misdrijven en als hulp-officieren van justitie;

2°. te bepalen dat het tegenwoordig besluit verbindbaar zal zijn van den 25sten December eerstkomende.

Onze Ministers van Justitie en van Oorlog zijn, elk voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering dezes, waarvan afschriften zullen worden medegedeeld aan den Raad van State, aan Onzen Minister van Finantien, zoomede aan de Algemeene Rekenkamer tot informatie, en zal dit besluit in het *Staatsblad* worden opgenomen.

's Gravenhage, den 17den December 1852.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
STRENS.

De Minister van Oorlog,
Bon. FORSTNER VAN DAMBENOY.

Uitgegeven den *vier en twintigsten* December 1852.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

(Staatsblad *n°.* 209.) *WET van den 18den December* 1852, *tot wijziging der bepalingen nopens de heffing bij admodiatie van sommige accijnsen in Limburg.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, om nieuwe bepalingen vast te stellen nopens de wijze van omslag en invordering bij wijze van uitkoop of admodiatie van de accijnsen op het gemaal, den turf en de steenkolen in het hertogdom Limburg,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. De artt. 2 en 3 der wet van 30 December 1840 (*Staatsblad* n°. 93), gelijk mede art. 4 dier wet, wat betreft het vaststellen van reglementaire bepalingen ten aanzien van de verdeeling en invordering bij uitkoop of admodiatie van de accijnsen op den turf en de steenkolen, worden ingetrokken.

Art. 2. Met uitzondering van de steden *Maastricht* en *Venlo*, heeft de invordering van den accijns op het *gemaal* in het hertogdom *Limburg* plaats bij uitkoop of admodiatie, en wel tot eene som berekend naar een bedrag van *zestig* (60) *centen* in hoofdsom per hoofd van de bevolking, onverminderd het bedrag voortspruitende uit de herbelasting der som van de ontheffingen of oninbare posten op de kohieren der voorafgaande dienstjaren afgeschreven.

De hoofdelijke omslag tot vinding van deze som wordt geregeld naar het doorgaande huisselijk gebruik van tarwe, rogge of spelt in verband met den daarop klevenden accijns, doch mag niet hooger loopen dan *vier* (4) *gulden* in hoofdsom voor iedere ziel van een huisgezin, onverminderd het bedrag voortspruitende uit de herbelasting hierboven vermeld.

Art. 3. De accijnsen *op den turf en de steenkolen* worden in het hertogdom *Limburg*, met inbegrip van de steden *Maastricht* en *Venlo*, bij uitkoop of admodiatie ingevorderd tot eene som, berekend naar een bedrag van *vijf en dertig* (35) *centen* in hoofdsom per hoofd van de bevolking, onverminderd het bedrag voortspruitende uit de herbelasting der som van de ontheffingen of oninbare posten op de kohieren der voorafgaande dienstjaren afgeschreven. De hoofdelijke omslag tot vinding van deze som wordt geregeld naar het doorgaande huisselijk gebruik van genoemde brandstoffen, doch mag niet meer bedragen dan *vier* (4) *gulden* in hoofdsom voor iedere ziel van een huisgezin, onverminderd het bedrag uit de even vermelde herbelasting voortspruitende.

De opcenten voor het Rijk worden ten aanzien der brandstoffen berekend voor *een derde* naar de bepalingen omtrent de opcenten op den accijns van den turf, en voor *twee derden* naar de bepalingen omtrent de opcenten op den accijns van de steenkolen.

Art. 4. De omslag van het bedrag van den uitkoop of admodiatie over de gemeenten en over de ingezetenen geschiedt overeenkomstig de voorschriften, daaromtrent door Ons bij algemeenen maatregel van inwendig bestuur vast te stellen en waarbij van de volgende grondslagen wordt uitgegaan:

a. dat de door Gedeputeerde Staten van het gewest gemaakte verdeeling van den aanslag van iedere gemeente, door eene voor elke gemeente door hetzelfde collegie te benoemen commissie van vijf personen over de ingezetenen der gemeente wordt omgeslagen;

b. dat de door Gedeputeerde Staten executoir verklaarde kohieren ter inzage van de ingezetenen worden nedergelegd, met regt van deze om daartegen binnen zekeren tijd hunne bezwaren in te brengen;

c. dat de inning der aanslagen geschiedt door den rijks-ontvanger over de gemeente.

Art. 5. De wet van 22 Mei 1845 (*Staatsblad* n°. 22) op de invor-

dering van 's Rijks directe belastingen is ook van toepassing op de acchijnsen bij uitkoop of admodiatie, naar deze wet verschuldigd; met dien verstande, dat de regelen, ten aanzien van de belasting op het personeel vastgesteld, worden gevolgd.

Art. 6. Deze wet treedt in werking met den 1sten Januarij 1853.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegiën en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 18den December 1852.

WILLEM.

De Minister van Finantien,
VAN BOSSE.

Uitgegeven den *vier en twintigsten December 1852.*
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

Bij besluit van 20 December jl., n°. 34, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, den heer *J. Buijs 't Hooft*, wiens diensttijd als lid der commissie voor de Rhijnvaart te Dordrecht met den 31sten December dezes jaars eindigt, voor die betrekking op nieuw te benoemen, voor den tijd van drie jaren, in te gaan den 1sten Januarij 1853.

Bij Koninklijk besluit van 7 dezer, n°. 55, zijn tot op de helft verminderd de beide geldboeten, ieder van f 10, waartoe Gosewinus Stettering, conducteur eener diligencedienst, wonende te Arnhem, den 29sten Junij 1852 door de arrondissements-regtbank te Deventer is veroordeeld, wegens het niet blazen op zijnen horen bij het in- en uitrijden van vestingwerken en poorten, blijvende het vonnis overigens in zijn geheel.

ALGEMEENE REKENKAMER.

Ter voldoening aan de bepalingen, vervat in de wet van den 17den September 1849 (*Staatsblad* n°. 46), is weder ter Algemeene Rekenkamer overgebragt voor eene som van *honderd zeven en twintig duizend gulden* aan ingetrokken muntbiljetten van f 1000 en f 500, zoodat thans, met inbegrip der bij vorige aankondiging vermelde som van f 17,216,690, voor een bedrag van *zeventien millioen drie honderd drie en veertig duizend zes honderd negentig gulden* aan muntbiljetten, krachtens deze wet uitgegeven, is ingetrokken.

Al deze muntbiljetten zijn bij de Algemeene Rekenkamer volkomen onbruikbaar gemaakt en zullen aldaar blijven berusten tot dat derzelver geheele vernietiging, overeenkomstig den inhoud van art. 5 der bovengemelde wet, zal kunnen plaats hebben, als wanneer van die vernietiging op nieuw zal worden kennis gegeven.

's Gravenhage, den 23sten December 1852.

De Algemeene Rekenkamer,
GEVERS.
Ter ordonnantie van dezelve,
VAN HOOGENHUIZE, *l. S.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Het door den Senaat na veel tegenbedenkingen aangenomen besluit tot wijziging van eenige bepalingen der constitutie, is door deszelfs bureau aan den Keizer te Compiègne overgebragt, en vervolgens in den Franschen *Moniteur* van gisteren, den 27sten dezer, afgekondigd.

» Hiermede is — zoo leest men in eenen brief uit Parijs — onze nieuwe staatsinrigting en de slooping der parlementaire staatsvormen voltooid. Het aandenken aan deze staatsvormen heeft den Senaat eene korte poos doen aarzelen; maar hij heeft aldra ingezien dat hetgeen de Keizer nu verlangde, het uitvloeisel, het logische gevolg was van de magt die door de constitutie vereenigd was in de hand van den eenigen vertegenwoordiger van het gansche souvereine volk. Het zou in de daad met het staatsbeginsel hetwelk de Fransche natie, om voor haar en welligt voor elk ander in gelijke omstandigheden verkeerend volk afdoende redenen, heeft aangenomen, niet te rijmen zijn, indien de vertegenwoordiger van het gansche volk in eenig opzigt aan de lasthebbers der departementen ondergeschikt ware. In het keizerlijke staatsstelsel zou die onderlinge wrijving der staatsmagten, waarvan Frankrijk vroeger het voor- en het nadeel ondervonden heeft, eene ongerijmdheid zijn; zij zoude weldra weder een eind maken aan die eenparige en klemmende werking van het staatsgezag, in welke de eenige waarachtige vergoeding voor het verlies onzer volksvrijheden gelegen is. Heeft de natie, goed- of kwaadschiks, het keizerlijke regeringsstelsel aangenomen, dan wil zij ook deszelfs gevolgen. Dat overigens dit stelsel inzonderheid met het oog op den persoon van den tegenwoordigen Keizer aangenomen is en niet als een nimmer falend redmiddel wordt beschouwd, blijkt ook uit den indruk dien het thans afgekondigde decreet tot regeling der troonsopvolging gemaakt heeft, en uit den algemeenen wensch dat de Keizer eenen regtstreekschen erfgenaam moge hebben."

— Naar uit Parijs gemeld wordt, heeft de gezant van Portugal aldaar den 25sten dezer zijne nieuwe geloofsbrieven ontvangen, en zoude de pauselijke nuntius den 28sten dezer aan den Keizer de zijne overhandigen. Men schijnt verwacht te hebben dat de Paus, die als wereldlijk en ook als geestelijk gebieder zoo veel aan het tegenwoordige staatshoofd van Frankrijk te danken heeft, hem met meer spoed zoude hebben erkend. Men zegt dat de Paus, alvorens daartoe over te gaan, met Oostenrijk ruggespraak heeft willen houden, en acht het dan ook in de tegenwoordige omstandigheden niet waarschijnlijk, dat hij in Frankrijk zal komen om aan het nieuwe heerschersgeslacht de hoogere wijding te geven, die de Keizer van de Kerk verlangt.

— Voor de eerste maal sedert twee en twintig jaren zijn de kerken te Parijs in den nacht van den 24sten op den 25sten dezer open geweest: iets hetwelk ook door niet kerkelijkgezinden als een vrijzinnige maatregel des gouvernements wordt goedgekeurd. Tevens is, tot ergernis van menig Parijzenaar, het houden van openbare danspartijen op den avond van den 25sten dezer verboden geworden.

— De *Presse*, een der onafhankelijke Parijsche bladen, berigt in haar nommer van den 26sten dezer het volgende: » Een van de onverzettelijkste maar tevens gematigdste voorstanders van het republikeinsche beginsel, de heer Geniller, onderwijzer der wiskunde, heeft zoo even bevel ontvangen om morgen uit Parijs te vertrekken en Frankrijk te verlaten. Wij berigten dit feit zonder eenige aanmerkingen te maken. Welke aanmerkingen zouden wij er ook kunnen bijvoegen?"

— In het Fransche regeringsblad leest men de volgende opgaven, overgenomen uit een geneeskundig tijdschrift. Op eene bevolking van 35,781,628 inwoners telt Frankrijk 11,217 doctoren in de geneeskunde, 7221 officieren van gezondheid en 5175 artsenijmengkundigen. Waren zij gelijkmatig over het grondgebied verdeeld, dan zoude er één geneeskundige voor elke 1940 inwoners en een artsenijmengkundige voor elke 6914 inwoners zijn. Doch het is er verre af dat dit personeel gelijkelijk verdeeld is. In het zuiden zijn naar evenredigheid der bevolking meer geneeskundigen dan in het noorden, namelijk één geneeskundige op 2496 inwoners in het noorden, en één op 1649 inwoners in het zuiden. De welvarende departementen hebben niet zoo veel geneeskundigen als de arme. Er zijn in Frankrijk nog nagenoeg zes duizend steden of gemeenten van twee tot acht duizend zielen, die noch genees- noch artsenijmengkundige hebben, en deze zijn niet uitsluitend in de arme departementen gelegen, maar in drie en zestig departementen waarvan verscheidene tot de rijkste en meest bevolkte behooren.

DUITSCHLAND.

In het *Journal de Francfort*, hetwelk geacht wordt meer of min bepaald de denkwijze der Noordsche mogendheden uit te drukken, leest men het volgende:

» De Keizer van Oostenrijk is thans reeds van zijne reis naar Berlijn in zijne Staten teruggekomen. Men heeft in die reis eene buitengewone gebeurtenis willen zien. Wij beschouwen ze als het zeer natuurlijke gevolg van den toestand waarin Europa sedert de eerste Fransche omwenteling en inzonderheid sedert de oorlogen des Keizerrijks tot aan het tegenwoordige tijdsgewricht verkeerde. Hoe meer de gemoederen bewogen en opgewonden zijn, des te naauwer zullen de banden worden die de beide groote Duitsche mogendheden vereenigen. De geschillen welke de onderscheidene gesteldheid, herinneringen en geschiedenis van Oostenrijk en van Pruissen medebrengen, kunnen den gang van dat onwankelbaar verbond belemmeren; maar zij zullen het verbond in zijn geheel laten, niet omdat het een » heilig verbond" is maar omdat er geen ander is hetwelk tot grondslag voor het gemeene Vaderland kan strekken, hetwelk Duitschlands onafhankelijkheid binnen en buiten 's lands kan waarborgen, geen ander eindelijk hetwelk het politieke magtsevenwigt in Europa kan verzekeren.

» Sedert vier jaren is er een pennestrijd gevoerd, en ziet, de souvereinen reiken elkander de hand om de geheele wereld gerust te stellen, en te doen blijken dat buiten de drukpers de vrede niet zal worden gestoord.

» Door een dergelijk vriendschapsbetoon zullen de geschillen niet eensklaps verdwijnen, maar een ieder is overtuigd dat zij zullen worden vereffend. Een ieder is ook overtuigd dat, welke ook de uitkomst zij der verhandelingen over het denkbeeld eener Duitsche Tolvereeniging, Duitschland sterk zal zijn door het noodwendig bestaan van een verbond hetwelk boven het bereik der oogenblikkelijke moeijelijkheden staat, en de eeuwenlange reeks van gebeurtenissen met het daardoor in de belangen en in de begrippen gevestigde dualismus van Duitschland niet kunnen de vernietigen, evenwel hecht en stevig genoeg is om elken invloed van dat dualismus op de aangelegenheden der hooge staatkunde te kunnen beletten.

» Men mag zich over het vriendschapsbetoon der beide souvereinen verheugen, doch het bevreemdend te vinden, zou geen blijk zijn van groote politieke scherpzinnigheid. Of zouden er in de gesteldheid, de genegenheden en belangen van het gemeene vaderland redenen van ook maar eenigzins afdoenden aard gelegen zijn voor eene andere handelwijze der souvereinen? De band van gemeene belangen zal, wel is waar, altijd sterker zijn dan de band van gemeene begrippen: doch de band die de beide Duitsche mogendheden verbindt, is niet in overeenstemming van begrippen alleen gelegen, maar ook in een alles overwegend belang, het belang namelijk van het volksbestaan en het algemeen welzijn.

» Men heeft in de reis des Keizers van Oostenrijk ook eene verklaring jegens het buitenland, en wel jegens Frankrijk, willen zien. Wij weten echter dat Frans Joseph niet te Berlijn gekomen is om tegen het Fransche Keizerschap te protesteren: wij weten dat deze reis alleen eene verklaring is in het belang van den vrede van Europa. Keizer Napoleon heeft herhaalde verzekeringen gegeven dat de vrede door hem niet zal worden gestoord, niettegenstaande de verdragen die het geslacht van Napoleon niet erkend hebben. De beide Duitsche mogendheden verklaren van hare zijde dat de vrede niet door haar zal worden gestoord, niettegenstaande het geslacht van Napoleon, hetwelk de verdragen niet heeft erkend. De tegenwoordige Keizer van Frankrijk heeft beloofd ze te zullen naleven. Europa kan gerust zijn en is gerust, want de magt der tijdsomstandigheden is de sterkste magt. Wij leven in eenen tijd waarin bondgenootschappen in het belang des vredes mogelijk zijn. Wie verbindtenissen tot oorlog mogten aangaan, zullen de kosten derzelve te dragen hebben. De volken zullen daarin geen deel nemen."

Over hetzelfde onderwerp laat de half-officiele *Oesterreichische Correspondenz* zich aldus uit:

» Het bezoek des Keizers in Berlijn heeft in de tegenwoordige oogenblikken de aandacht van alle Staten in veel hoogere mate tot zich getrokken, dan anders het geval zou geweest zijn, en heeft tot eene menigte gissingen aangaande het eigenlijke doel en de resultaten dier reis aanleiding gegeven. De banden van bloedverwantschap en persoonlijke vriendschap, welke de beide monarchen aan elkander hechten, de naauwe betrekkingen tusschen de Staten van beiden, en de wapenbroederschap der beide legers, zijn op zich zelve allezins voldoende aanleidingen tot 's Keizers bezoek. Met het oog intusschen op de nog niet ten einde gebragte Duitsche tol-aangelegenheden en op de in Frankrijk plaats gehad hebbende verandering van regeringsvorm, was het niet onnatuurlijk, dat men aan de zamenkomst der beide monarchen eene hoogere politieke beteekenis wilde geven. Wat het eerste punt betreft meenen wij te moeten aanmerken, dat onderhandelingen over eene tolquaestie, waarbij een groot aantal bijzonderheden ter sprake gebragt moeten worden, niet geschikt zijn om, door eene persoonlijke tusschenkomst der souvereinen te worden bevorderd. Maar dat dit bezoek plaats heeft gegrepen, niettegenstaande de onderhandelingen over deze gewigtigste der Duitsche aangelegenheden nog hangende zijn, kan als bewijs dienen, dat men zich omtrent het einddoel derzelve verstaan heeft, en dat men er in geslaagd is, ze van dien geest van gevoeligheid en wantrouwen te zuiveren, die de oplossing van het vraagstuk moeijelijk-

ker maakte, en een belemmerenden en storenden invloed op de regeling van alle Duitsche aangelegenheden uitoefende.

» Met opzigt tot het Keizerschap in Frankrijk gelooft men voorts in de zamenkomst der twee magtigste Duitsche Vorsten het herrijzen eener alliantie tegen zekere gebeurlijkheden te ontwaren. Wij antwoorden hierop: eene alliantie tusschen de beide groote mogendheden behoefde niet gesloten te worden, want zij heeft steeds bestaan. Zij is gegrond op de bondsverdragen, die een deel van het Duitsche staatsregt uitmaken; zij berust op de traditionele politiek der beide hoven, op hunne Duitsche denkwijze en op hunne gemeenschappelijke belangen. Zij is eindelijk de vrucht der ervaring van de laatste oorlogsjaren. Deze alliantie is echter geenszins hetzelfde met eene coalitie tot een bepaald doel. De alliantie, gelijk wij ze begrijpen, is een duurzame leiddraad voor de staatkunde van groote Rijken; op haar rust het onderling verband en het evenwigt der mogendheden, welke den vrede der wereld waarborgen. Maar er bestaat geene aanleiding tot het sluiten van eene coalitie voor een bepaald doel. Niemand zal onderstellen, dat de kabinetten, wier hoofddoel is, den algemeenen vrede door eerbiediging der verdragen en der bestaande grenzen te bewaren, eerzuchtige oogmerken koesteren en naar vergrooting van magt of uitbreiding van gebied streven zouden. Aan offensive bedoelingen tegen Frankrijk kan dus zelfs in de verte niet gedacht worden. Maar zelfs ten behoeve der verdediging bestaat geene aanleiding, om meerder voorzorgen te nemen, dan de gewone bondgenootschappelijke inrigtingen medebrengen. De vrede wordt door het in Frankrijk gevestigde Keizerschap niet bedreigd: geen stap is dáár gedaan, geene uitdrukking gebezigd, die ons zou moeten nopen, om ons tegen hetzelve te wapenen of eene andere houding aan te nemen, dan van zelf uit de bondgenootschappelijke betrekkingen voortvloeit. De reis van onzen monarch is voor ons, als een onderpand van de inwendige eenheid des Duitschen Bondgenootschaps, voorzeker eene gewigtige gebeurtenis, maar wij gelooven dat de publieke opinie grovelijk zou dwalen, als zij daarin eene demonstratie of eene bedreiging wilde zien."

ITALIE.

In de zitting van den Sardinischen Senaat van den 21sten dezer heeft de minister van justitie een koninklijk besluit voorgelezen, waarbij hij gemagtigd werd het wets-ontwerp tot invoering der burgerlijke huwelijksvoltrekking terug te nemen, iets dat ook na de verwerping van het in artikel 1 der voordragt uitgedrukte beginsel algemeen verwacht werd. » De regering, — zeide de minister — betreurt het dat de in het wets-ontwerp uitgedrukte wensch des lands door den Senaat afgewezen is. Zij maakt echter steeds staat op de medewerking des Senaats, en hoopt dat dit voorval geen afbreuk zal doen aan de eendragt der drie staatsmagten, waaraan wij het behoud van onze volksvrijheden te danken hebben, terwijl elders in Europa de zaak der vrijheid sedert het jaar 1848 zoo vele nederlagen heeft geleden. Het ministerie houdt het oog op de voorschriften der wet van 19 April 1850 en zal daarnaar handelen bij de aanrakingen tusschen Staat en Kerk: onderwerping aan de godsdienst, eerbied voor hare dienaren en hunne regten, maar volslagen onafhankelijkheid van het staatsgezag in den kring zijner bevoegdheid; eerbied voor de vrijheid der Kerk, maar onafgebroken waakzaamheid om te beletten dat die vrijheid niet misbruikt worde als een wapen tot bestrijding van de openbare orde, van het ontzag voor 's lands wetten, of van de door onze constitutie gewaarborgde volksvrijheden, — dat zijn de beginselen die de regering zal volgen."

De voorzitter in naam des Senaats deze mededeeling beantwoordende, zeide: » Is bij de behandeling dezer voordragt een verschil van gevoelen tusschen den Senaat en het ministerie opgerezen, men wijte het aan de angstvalligheid van godsdienstige gemoederen, maar niet aan eenig opzet om het ministerie te verzwakken of die eendragt onder de staatsmagten te verbreken waarin een waarborg voor de bestendigheid onzer staatsinstellingen gelegen is."

— De Toscaansche regering had afgekondigd dat zij tegen den 20sten dezer aanbiedingen zoude aannemen voor de plaatsing van nieuwe staatsschuld ten bedrage van een millioen francs rente. Geene der ontvangen aanbiedingen is intusschen voordeelig genoeg om te kunnen worden aangenomen.

TURKIJE.

Het dagblad van Triëst berigt dat de Montenegrijnen den 12den en den 13den dezer met de Turksche troepen, die afgezonden waren om het oppergezag der Porte over hun land te handhaven, bij Podgorizza slaags geraakt zijn en de bovenhand behouden hebben, en dat daarop, op voorstel, naar het schijnt, van den Turkschen bevelhebber, een wapenstilstand gesloten is, gedurende welken de Sultan met de eigenlijke verlangens der Montenegrijnen zoude worden bekend gemaakt.

De worsteling der dappere bergbewoners van Montenegro zoude eene zaak van Europeesch belang worden, indien het berigt zich mogt bevestigen dat de Christen-bevolking der aangrenzende Turksche gewesten gereed zoude staan om zich bij hen te voegen, zoo zij niet spoedig ten onder gebragt wierden.

Het Parijsche *Journal des Débats* zegt in eene beschouwing der jongste gebeurtenissen in Turkije onder anderen het volgende: » In de moeijelijke tijden die wij beleven, waarin voor het behoud van den Europeschn vrede wijsheid en gematigdheid bij al de regeringen zoo wenschelijk zoude zijn, kan men niet zonder eenige bezorgdheid het oog slaan op Turkije, alwaar de aanleidingen tot misverstand zich schijnen te vermenigvuldigen, vooral sedert de Sultan het bewind aan de hervormingsgezinden ontnomen en toevertrouwd heeft aan de hoofden der oud-Muzelmansche partij, aan de verklaarde vijanden der door den vorigen Sultan aangevangen hervorming. Het is waar, de mannen der hervorming hadden Turkije nog niet uit alle nooden gered, en welligt zoude het hun niet gelukt zijn het land voor altijd te redden uit de vele gevaren waardoor het bedreigd wordt; maar zij hadden het althans niet in gevaar gebragt en wisten het bondgenootschap met de volken van Europa in stand te houden. De mannen van de oud-Turksche partij daarentegen schijnen bestemd om het inwendig verval des lands te bespoedigen, en hebben reeds verscheiden geschillen met de vreemde mogendheden doen oprijzen, met gevaar van hare goedwilligheid jegens het Turksche Rijk te doen verflaauwen en het meer en meer te brengen in eene afgezonderde stelling, de bedenkelijkste voor eenen zwakken Staat op wiens grondgebied zoo vele mogendheden een begeerigen blik vestigen. Zijn heil ligt alleen in zijne goede verstandhouding met de geheele wereld, en juist het verbreken der vriendschapsbetrekking met zijne oude bondgenooten schijnt het streven zijner tegenwoordige bewindslieden te zijn.

» In den laatsten tijd is Turkije in moeijelijkheden geraakt met Rusland en de Roomsch-katholieke mogendheden wegens de gewijde oorden in Palestina; met alle buitenlandsche gezantschappen wegens het weren der buitenlandsche muntspecien; met Engeland en Oostenrijk wegens het verbod der stoomvaart in den Bosporus onder Engelsche en Oostenrijksche vlag; met Oostenrijk wegens de aangelegenheden van Bosnie, alwaar de Christen-bevolking wordt verdrukt; met Engeland en Frankrijk wegens de gewraakte geldleening; met de geheele Europesche geldmarkt wegens de gansch niet naauwgezette behandeling der laatstgemelde aangelegenheid. Zoude in zulke omstandigheden aan de oevers van den Bosporus niet ligtelijk eene krisis kunnen plaats grijpen, die thans, bij den naauwen zamenhang van al de belangen der beschaafde volken, hen alle zoude aangaan?

» Wij willen niet gelooven aan den ondergang van het Ottomannische Rijk. Wij achten het nog eene eervolle plaats waardig onder de zelfstandige natien der wereld. De instandhouding van dat Rijk is buitendien een der vereischten voor het behoud van den wereldvrede. Wij hopen dan ook dat de Sultan, wiens regtschapenheid en wijsheid algemeene erkenning verdienen, zijne blinde raadslieden zal wegzenden en terugkeeren tot de staatkunde, waardoor zijne regering tot nog toe roemrijk en veilig was."

NOORD-AMERIKA.

Een der voorname New-Yorksche dagbladen, de *Herald*, van den 11den dezer, berigt het volgende: » Door eene telegraphische tijding uit New-Orleans van den 6den dezer vernemen wij dat de *Cherokee*, die in eene partiquliere stoombootdienst tusschen de Vereenigde Staten en Cuba vaart, van de Havannah te New-Orleans is aangekomen. De *Cherokee* was op deze reis te Havannah zeer goed bejegend; men had de bemanning en passagiers zonder bezwaar aan land laten komen en de bevelhebber der haven had verklaard dat al de vroeger bestaande moeijelijkheden vereffend waren. Doch deze goede verstandhouding zal niet van langen duur zijn: want reeds zijn er nieuwe oneenigheden opgerezen: de bevelhebber van een van Boston gekomen schip is met de bemanning door de overheid van Havannah in hechtenis genomen, als hebbende het door hem gevoerde schip gebouwd, uitgerust en te Havannah verkocht, wetende dat het voor den slavenhandel bestemd was. Deze maatregel is des te meer bevreemdend, daar volgens de publieke opinie de Spaansche gouverneur zelf in deze speculatie aandeelhebber zoude zijn.

» Een brief verzekert dat de in hechtenis genomen personen terstond weder ontslagen zijn, en dat men hun alleen zooveel last heeft aangedaan, als noodig was om de aldaar verblijf houdende Engelschen tevreden te stellen, die ijverzuchtig op de naleving der verdragsbepalingen tot wering van den slavenhandel toezien. Dezelfde brief houdt in, dat te Matanzas op Cuba een nieuw revolutionair dagblad verschenen is onder den naam van de *Volksstem*. De kusten van Cuba worden steeds door Engelsche kruisers bewaakt. Van dag tot dag werd er de aankomst van zeven of acht met negerslaven bevrachte schepen verwacht. In het zuiden der Unie wordt van nieuwe plannen tot verovering van Cuba gesproken."

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 28sten December* 1852.

Gisteren is van Regeringswege aan de kamers van koophandel en fabrieken te Amsterdam en Rotterdam medegedeeld een berigt wegens het beloop der inkomende regten, voortaan te heffen van eenige goederen, die tot nu toe niet in het *Russische* tarief waren opgenomen.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

GROOTBOEK, GEVESTIGD TE AMSTERDAM.

Rentebetaling op het Grootboek der twee en een half percents Nationale Schuld.

De Minister van Finantien maakt bekend dat de bovenstaande Rentebetaling over het halfjaar verschijnende 1 Januarij 1853, zal geschieden op de navolgende Bureaux van het Grootboek der Nationale Schuld, gevestigd te Amsterdam, te weten:

Van Zaturdag den eersten Januarij 1853 tot en met Vrijdag den zevenden dier maand.

Op het eerste bureau.

Litt.	Inschrijvingen:
A,	van nº. 2101 tot het laatste nº.
B,	» » 6001 » » » »
C,	» » 2101 » » » »
D,	» » 2101 » » » »

Op het tweede bureau.

Litt.	Inschrijvingen:
E,	van nº. 1201 tot het laatste nº.
F,	» » 901 » » » »
G,	» » 2701 » » » »
H,	» » 4801 » » » »
J,	» » 901 » » » »
K,	» » 3601 » » » »

Op het derde bureau.

Litt.	Inschrijvingen:
L,	van nº. 2701 tot het laatste nº.
M,	» » 2701 » » » »
N,	» » 1201 » » » »
O,	» » 3601 » » » »
P,	» » 1801 » » » »
Q,	» » 1 » » » »
R,	» » 2701 » » » »

Op het vierde bureau.

Litt.	Inschrijvingen:
S	van nº. 6001 tot het laatste nº.
T,	» » 1201 » » » »
U,	» » 301 » » » »
V,	» » 2701 » » » »
W,	» » 2701 » » » »
X,	» » 1 » » » »
IJ,	» » 1 » » » »
Z,	» » 601 » » » »

Van Maandag den tienden Januarij 1853 tot en met Vrijdag den veertienden dier maand.

Op het eerste bureau.

Litt.	Inschrijvingen.
A,	van nº. 1 tot nº. 2100 ingesloten.
B,	» » 1 » » 6000 »
C,	» » 1 » » 2100 »
D,	» » 1 » » 2100 »

Op het tweede bureau.

Litt.	Inschrijvingen.
E,	van nº. 1 tot nº. 1200 ingesloten.
F,	» » 1 » » 900 »
G,	» » 1 » » 2700 »
H,	» » 1 » » 4800 »
J,	» » 1 » » 900 »
K,	» » 1 » » 3600 »

Op het derde bureau.

Litt.	Inschrijvingen.
L,	van nº. 1 tot nº. 2700 ingesloten.
M,	» » 1 » » 2700 »
N,	» » 1 » » 1200 »
O,	» » 1 » » 3600 »
P,	» » 1 » » 1800 »
R,	» » 1 » » 2700 »

Op het vierde bureau.

Litt.	Inschrijvingen.
S,	van nº. 1 tot nº. 6000 ingesloten.
T,	» » 1 » » 1200 »
U,	» » 1 » » 300 »
V,	» » 1 » » 2700 »
W,	» » 1 » » 2700 »
Z,	» » 1 » » 600 »

Zullende vervolgens van Maandag den 17den Januarij 1853 tot en met den vijftienden Mei daaraanvolgende, gedurende alle werkdagen (met uitzondering van den Zaturdag) de bureaux van het Grootboek geopend zijn tot het voortzetten der gezegde rentebetaling over alle de nog verschuldigde halfjaren en op alle Inschrijvingen zonder onderscheid.

Tevens worden, overeenkomstig art. 19 van het Koninklijk besluit de dato 18 Mei 1818 (*Staatsblad* nº. 24), voor de tiende of laatste maal opgeroepen de nog niet opgekomen regthebbenden op de renten, over het halfjaar verschenen geweest op 1 Julij 1848.

's Gravenhage, den 15den December 1852.

De Minister voornoemd,
VAN BOSSE.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de twee navolgende, onder dagteekening van den 2den dezer, door het Deensche Ministerie van Marine uitgevaardigde bekendmakingen:

1º. Op het laatst der vorige maand is op de Zuidpunt van het eiland *Sylt*, *Hörnumodde* genoemd, eene Baak geplaatst op 54º, 45′ N. Br. en 8º 17′ lengte Oost van Greenwich.

Deze Baak heeft een cirkelvormig scherm met het front, gekeerd naar het W. Z. W., is 101 voeten boven de oppervlakte der zee verheven, en dient tot verkenning der effene duinstreek van *rothe Kliff* naar *Hörnumodde*, zoowel als tot waarschuwing voor de van *Hörnumodde* in Z. W. rigting zich uitstrekkende gevaarlijke ondiepten.

Aan den voet dezer Baak, zal, voor strandingen, eene houten schuilplaats ingerigt worden, met slaapbanken en van brood en water voorziene bergplaatsen.

2º. Op *List*, de Noordzijde van het eiland *Sylt*, op 55º 3′ N. Br. en 8º 26′ lengte Oost van Greenwich, zijn tot aanwijzing bij het binnenvaren in *Listerdyb*, twee houten Bakens geplaatst; de Westelijkste op *Ostindiefarerhük*, 64 voeten hoog, is voorzien van een Bolvormig topmerk; de Oostelijkste, 4250 ellen verder op, op *Albuodde* geplaatst, eene hoogte van 99 voet boven gewoon laag water hebbende, heeft een vierhoek aan den top.

Op elk dezer twee Baken zal een Lantarenvuur met Sideraal-toestel branden, welks Licht van twee tot drie mijlen zigtbaar wezen zal.

Het Licht op gezegde Baken, even als de overige Kustvuren des Rijks, zal branden van een half-uur na Zonsondergang tot aan den opgang der Zon.

Het tijdstip van eerste ontsteking zal nader aangekondigd worden.

De beide Bakenvuren, het eene achter het andere, ongeveer O. Z. O. $1/4$ Z. op het Kompas brengende, zal het Schip het diepste der baar vòòr den hoofdingang naar de *Lister*-reede bezeilen, alwaar eene diepte is van 15 voet bij gewoon laag water.

Wanner binnen de baar de diepte tot 6 à 7 vadem toeneemt, behoeft men, om vrij te loopen van het Soltsand, die vuren niet langer in elkander te houden, maar zal men, meer Oostelijk, volgens de Kaart, langs het Vaarwater kunnen binnensturen.

Deze Bakenvuren van het Noorden opzoekende, zal men ze het best in het gezigt krijgen.

De beide andere Westelijke Baken op *List*, zoowel als de beide Baken voor Romö, zijn afgebroken.

's Gravenhage, den 17den December 1852.

Voor den Minister van Marine.
De Secretaris-Generaal,
MULLER.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, volgens eene, door het bestuur van *the Northern Lighthouses* te *Edimburg* op den 25sten November jl. uitgevaardigde bekendmaking, een vuurtoren is gebouwd op *Arnish-Point*, gelegen aan den ingang der haven van *Stornoway*; op het eiland *Lewis*, in het graafschap *Ross*, welks licht zal ontstoken worden op *Zaturdag avond* den 1*sten Januarij* 1853, en vervolgens alle nachten zal branden, van het vallen van den nacht tot aan den dageraad. Deze vuurtoren is gelegen op 58º 11′ 28″ NBR. en 6º 22′ 10″ lengte west van *Greenwich* op 3 Engelsche mijlen afstand in het N. W. van *Chicken-Head*, gerekend op het miswijzend kompas.

Het licht van *Stornorway* zal voor de zeevarenden kenbaar zijn, als een *draailicht*, vertoonende een *helder wit licht* éénmaal in iedere halve minuut. Het is 56 Engelsche voeten verheven boven de oppervlakte der zee, gerekend met hoog water bij gewoon springgetij, en kan gezien worden op een afstand van 10 Engelsche mijlen, en minder, naar de gesteldheid des dampkrings. In gunstige omstandigheden, zal op een korteren afstand het licht, tusschen de tijdvakken der grootste schitteringen, niet geheel verduisteren. Het verlicht een boog aan den horizon van het N. N. O. tot het N. W. t. N. $1/4$ N. in de rigting van den ingang van *Stornoway*, en een boog van nagenoeg Z. W. $3/4$ Z. tot O. Z. O. in de rigting van den ingang tot de haven; de tusschen gelegen bogen van den horizon zijn verduisterd.

Voornoemd bestuur maakt wijders bekend, dat op een rif, hetwelk zich van *Arnish-Point* uitstrekt, een baken is opgesteld geworden, op een afstand van 200 Yards van den vuurtoren, op welk baken een lichtstraal zal worden geworpen, van het licht des vuurtorens, waardoor van den top van het baken een schijnbaar en wedergekaatst licht van gering vermogen, in gunstige weêrsomstandigheid, zal zigtbaar zijn, voor de schepen welke de baai inkomen.

's Gravenhage, den 10den December 1852.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

Provincie *Noordbrabant*.

HERBESTEDING.

Op Dingsdag den 4den Januarij 1853, des middags ten 12 ure, zal, door de Gedeputeerde Staten van Noordbrabant, in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 6de district, aan het Locaal van het Provinciaal Bestuur te 's Hertogenbosch, worden Aanbesteed:

Het Onderhoud van den Provincialen Grindweg van af den Zijtak des grooten wegs der 1ste klasse nº. 7, onder Vught naar St. Oedenrode, ingaande met 1º. Januarij 1853 en eindigende met den 31sten December 1855, omschreven in het derde Perceel van het vroeger bekend gemaakte Bestek, waarnaar op den 15den October jl. de Aanbesteding van het Onderhoud van al de Provinciale Wegen gedurende dat tijdvak, heeft plaats gehad.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij Inschrijving en Opbod.

Het Bestek zal nader, boven en behalve aan het Locaal van het Provinciaal Bestuur van Noordbrabant te 's Hertogenbosch, ter Lezing liggen: te 's Hertogenbosch in het Neerlandsch Koffijhuis, te St. Oedenrode bij A. van der Korput en te Schijndel bij van de Ven in den Gouden Leeuw.

Zullende Vrijdags vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan door den Opzigter A. van der Korput te St. Oedenrode, en voorts nadere Inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat in Noordbrabant H. F. Fijnje, en bij den Ingenieur E. C. B. Ridder van Rappard te 's Hertogenbosch.

De Gedeputeerde Staten van Noordbrabant,
A. J. BORRET.
De Griffier,
J. MENU.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Tweede* trekking der *Eerste* Klasse van de 219de *Staats-Loterij*, op Dingsdag den 28sten December 1852, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

Nº.	11174	een	prijs	van	5000	gulden.
»	18820	»	»	»	1000	»
»	13419	»	»	»	1250	»
»	13571	»	»	»	1000	»
»	8616	»	»	»	1000	»

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. FRIESWIJK.

*** De Intendant der 1ste Klasse in de 2de Militaire Administrative Directie brengt ter kennis van de gegadigden, dat, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, op Woensdag den 12den Januarij 1853, des middags ten twaalf ure, ten zijnen Burele in de Priemstraat, Wijk D, Nº. 535, te Nijmegen, zal worden Aanbesteed de Leverantie van:

Twee lasten Kubanka- } Tarwe, wegende minstens zeven en zeventig
Vijf lasten Rhijn- } Nederlandsche ponden het mud; en
Twee lasten Inlandsche of Pruissische Rogge, wegende minstens twee en zeventig Nederlandsche ponden het mud:

bestemd voor de Garnizoens-Bakkerij te Deventer;

alsmede:

Drie lasten Kubanka- } Tarwe, } wegende als voren;
Drie lasten Rhijn- }
Een last twintig mudden Inlandsche of Pruissische Rogge, }

bestemd voor de Garnizoens-Bakkerij te Arnhem.

De Voorwaarden van Aanbesteding zullen, van af den 28sten dezer tot den dag der Aanbesteding, in het Bureau van genoemden Intendant ter lezing liggen; wordende de gegadigden bij deze uitgenoodigd, om de aan te bieden Monsters en den Omslag van het Inschrijvings-Biljet van hetzelfde Merk te voorzien, en tevens in het Biljet aan te duiden of voor de Bakkerij te Deventer of te Arnhem of wel voor beide ingeschreven wordt.

Nijmegen, den 25sten December 1852.

De Intendant voornoemd,
[illegible].

DIRECTIE VAN HET WEDUWEN-FONDS.

De Directeur van het Weduwen-Fonds voor de Geëmploijeerden tot het Algemeen Bestuur behoorende, herinnert bij deze aan alle Contribuabele Deelgeregtigden zonder onderscheid, derzelver verpligting, om vóór het einde der loopende maand, te doen aanbetalen, zoowel de *een twee-* en *twee-en-een-half*-percents Contributien, uit krachte van het Reglement van den 18den Januarij 1814, nº. 6, en de daarop gevolgde ampliatien, verschuldigd, als de Contributien welke door de daarbij geconcerneerden moeten worden voldaan, ten gevolge hunner deelneming op den voet van de Koninklijke Besluiten van den 5den April 1817, nº. 28, van den 23sten September 1828, nº. 83, en van den 15den Julij 1841, nº. 32.

Wordende de Belanghebbenden tevens herinnerd aan de voorschriften der opgegevene Koninklijke Besluiten, zoowel als aan het Koninklijk Besluit van den 8sten November 1839, nº. 123, volgens hetwelk het verlies van hun lidmaatschap in het Weduwen-Fonds uit het verzuim der bovengemelde Contributie-betaling voortvloeit.

's Gravenhage, den 1sten December 1852.

De Directeur voornoemd,
S. W. VAN DER NOORDAA.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Acte, op den 16den December des jaars 1852 te Amsterdam en te Utrecht geteekend en den 17den December daaraanvolgende te Amsterdam geregistreerd, is tusschen *Frederik Christiaan van Hall*, Makelaar, wonende te Amsterdam, ter eene, en Mr. *Jacob van Hall*, Hoogleeraar, wonende te Utrecht, ter andere zijde, aangegaan eene Overeenkomst omtrent de voortzetting der Vennootschap onder de Firma *van Hall & Saportas*, waarbij onder anderen is bepaald:

dat dezelve Firma uitsluitend bestemd is om op te treden en deel te hebben in de Directie van het Administratie-Kantoor van Hollandsche Fondsen, opgerigt in 1809 door de Heeren *Samuel en David Saportas*, *van Maarsseveen en le Jolle* en *Buijs en Kerkhoven*;

dat ieder der Vennooten het regt zal hebben de genoemde Firma *van Hall en Saportas* te teekenen, doch in geen geval anders dan tot zaken de Directie van meergemeld Administratie-Kantoor betreffende; en

dat deze Vennootschap een aanvang genomen heeft den 16den December jongstleden, en is aangegaan voor eenen Onbepaalden Tijd, behoudens het regt voor iedor der Vennooten om dezelve met het einde van elk boekjaar te verlaten, mits hij daarvan drie maanden te voren aan zijnen Mede-Vennoot schriftelijk kennis geve; in welk geval de overgeblevene alleen het regt zal hebben de Firma te gebruiken en teekenen.

F. C. VAN HALL.
J. VAN HALL.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.